

Załącznik do uchwały nr 17 Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1960 r. (poz. 61).

TABELA

stawek zmniejszenia odpisów na fundusz rozwoju od sumy polepszenia faktycznych wyników (zysków bądź strat) w stosunku do wyników planowanych (§ 3 ust. 2 i 3 oraz § 10 ust. 3 i 4 uchwały).***)

Polepszenie wyników faktycznych wynikających z rocznego sprawozdania finansowego w stosunku do planowanych	Zmniejszenie odpisów na fundusz rozwoju od polepszonych wyników w stosunku do planowanych o **)
od 0% do 3% *)	—
ponad 3% do 10%	10%
ponad 10% do 20%	20%
ponad 20% do 30%	30%
ponad 30% do 40%	40%
ponad 40% do 50%	50%
ponad 50%	60%

*) Nie dokonuje się zmniejszenia odpisów także w przypadku, gdy polepszenie wyników przedsiębiorstwa wynosi mniej niż 1% w stosunku do kosztu własnego zrealizowanej produkcji.

**) Zmniejszenie odpisów stosuje się w odpowiednim procencie od kwoty funduszu rozwoju przypadającego od sumy polepszenia. Np.:

A. W przedsiębiorstwie rentownym (po odliczeniu funduszu zakładowego) plan przewiduje zysk w kwocie zł 100, odpis na fundusz rozwoju zł 50, czyli 50%. Według sprawozdania finansowego przedsiębiorstwo osiągnęło zysk w kwocie zł 140, polepszenie wyniku wyniosło zatem 40%. Na fundusz rozwoju od polepszonych wyników przypada bez degressji zł 20, tj. 50% od kwoty 40 zł. Ponieważ przy polepszeniu wyników o 40% zgodnie z tabelą degressja wynosi 40%, a więc na fundusz rozwoju przypada zł 12, tj. 60% od kwoty 20 zł.

B. W przedsiębiorstwie deficytowym:

- 1) plan przewiduje stratę w kwocie zł 100 i dotację na straty w kwocie zł 100; według sprawozdania finansowego przedsiębiorstwo wykazało stratę w kwocie zł 70, polepszyło więc wynik o 30%; zgodnie z § 10 ust. 3 uchwały za podstawę przy ustalaniu funduszu rozwoju bierze się 40%, czyli zł 12; zgodnie z tabelą degressja przy polepszeniu wyników o 30% wynosi 30%, a więc na fundusz rozwoju przypada zł 8,40, tj. 70% od kwoty 12 zł; dotacja do zwrotu wynosi zł 21,60;
- 2) plan przewiduje stratę w kwocie zł 100 i dotację na straty w kwocie zł 100; według sprawozdania finansowego przedsiębiorstwo osiągnęło zysk w kwocie zł 50, polepszyło więc wynik o zł 150, czyli o 150%; za podstawę przy ustalaniu funduszu rozwoju bierze się 40%, czyli zł 60 (40% od kwoty 150 zł); zgodnie z tabelą degressja przy polepszeniu wyników powyżej 50% wynosi 60%, a więc na fundusz rozwoju przypada zł 24; dotacja zaś do zwrotu wynosi zł 100.

***) Odpisy na fundusz rozwoju oraz na fundusz rezerwowy w przypadkach, gdy podlegają one degressywnemu zmniejszeniu, należy ustalać w taki sposób, aby odpisy od zysku, wykazanego w sprawozdaniu finansowym, nie były niższe od odpisów, jakie by przysługiwały, gdyby osiągnięto polepszenie wyników w najwyższej wysokości, przewidziane w granicach poprzedniego stopnia skali podanej w tabeli.

62

UCHWAŁA Nr 29 RADY MINISTRÓW

z dnia 26 stycznia 1960 r.

w sprawie ustalania i zatwierdzania zasobów wód podziemnych.

W celu zapewnienia właściwego gospodarczego wykorzystania zasobów wód podziemnych oraz właściwej lokalizacji inwestycji, które mają być zaopatrywane w wodę w całości lub w części z zasobów wód podziemnych — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Jednostka gospodarki społecznej, zamierzająca realizować inwestycję, która ma być zaopatrywana w wodę w całości lub w części z zasobów wód podziemnych, bądź budować ujęcia wód podziemnych dla istniejącego zakładu, obowiązana jest uprzednio ustalić i uzyskać zatwierdzenie zasobów tych wód stosownie do postanowień niniejszej uchwały i przepisów na jej podstawie wydanych.

2. Przez ujęcie wody podziemnej rozumie się otwór wiertniczy, grupę otworów lub inne wyrobiska odpowiednio przygotowane (uzbrojone) do stałej eksploatacji wód podziemnych.

§ 2. 1. Pozwolenia na użytkowanie wód podziemnych wydają właściwe organy administracji wodnej po zapoznaniu się z zasobami wodnymi ustalonymi i zatwierdzonymi zgodnie z przepisami niniejszej uchwały.

2. Przepis ust. 1 nie zwalnia organu administracji wodnej od obowiązku przeprowadzenia postępowania wodnoprawnego, wynikającego z przepisów ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. z 1928 r. Nr 62, poz. 574).

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają uprawnień urzędów górniczych, określonych w art. 9 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1955 r. Nr 10, poz. 65).

§ 3. 1. Ustalenie (udokumentowanie) zasobów wody podziemnej obejmuje rozpoznanie stosunków wodnych na określonym obszarze i stwierdzenie na tej podstawie:

- 1) jakości wody podziemnej,
- 2) zasobów eksploatacyjnych,
- 3) technicznej możliwości eksploatacji wody.

2. Przez zasoby eksploatacyjne rozumie się tę ilość wody podziemnej, którą można eksploatować w określonej jednostce czasu w sposób racjonalny z punktu widzenia ekonomii i techniki bez ujemnego wpływu na ogólne zasoby tej wody w określonym zbiorniku lub jego części.

§ 4. 1. Wprowadza się trzy kategorie dokładności poznania zasobów wód podziemnych C, B i A.

2. Warunkiem zaliczenia zasobów wody podziemnej do:

- 1) kategorii C jest ustalenie tych zasobów na podstawie materiałów geologicznych, hydrogeologicznych, hydrologicznych i innych istniejących dla badanego obszaru oraz na podstawie stwierdzenia analogii do bardziej szczegółowo zbadanych odcinków tego samego zbiornika wód podziemnych,
- 2) kategorii B jest ustalenie tych zasobów na podstawie materiałów i analogii, określonych w pkt 1, uzupełnionych analizami wody i wynikami krótkotrwałych próbnych pompowań,
- 3) kategorii A jest ustalenie tych zasobów na podstawie materiałów określonych w pkt 1, uzupełnionych analizami wody i wynikami długotrwałych próbnych pompowań.

3. Prezes Centralnego Urzędu Geologii w porozumieniu z Ministrem Zegluga i Gospodarki Wodnej, a w zakresie wód leczniczych również z Ministrem Zdrowia i Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego określa zasady ustalania zasobów wód podziemnych, szczególnie warunki konieczne do osiągnięcia poznania tych zasobów w poszczególnych kategoriach.

4. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą w ramach zasad określonych zgodnie z ust. 3 ustalać w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Geologii przepisy szczególnie dostosowane do specyfiki wykonywanych robót.

§ 5. Przy projektowaniu i realizacji inwestycji, które mają być zaopatrywane w wodę w całości lub w części z zasobów wód podziemnych, zabrania się:

- 1) zatwierdzania założeń projektowych inwestycji bez uprzedniego zatwierdzenia zasobów wody podziemnej w kategorii C,
- 2) zatwierdzania projektu wstępnego inwestycji bez uprzedniego zatwierdzenia zasobów wody podziemnej w kategorii B,
- 3) realizowania inwestycji bez uprzedniego zatwierdzenia zasobów wody podziemnej w kategorii A.

§ 6. 1. Przy projektowaniu i budowie nowych ujęć wód podziemnych dla istniejących zakładów zabrania się zatwierdzania założeń projektowych ujęcia bez uprzedniego zatwierdzenia zasobów wody podziemnej w kategorii C.

2. Jeżeli do eksploatacji wody ma być wykorzystany otwór odwiercony w ramach robót hydrogeologicznych, wykonanych dla ustalenia zasobów wody podziemnej, zabrania się przed zatwierdzeniem zasobów wody w kategorii B spo-

ządzania projektu dla robót związanych z uzbrojeniem ujęcia dla stałej eksploatacji, obudowa ujęcia, urządzenia odprowadzające, montaż stałych pomp itp.) oraz finansowania i realizacji tych robót.

3. W razie niemożności wykorzystania do eksploatacji wody otworu odwierconego w ramach robót hydrogeologicznych, wykonanych dla ustalenia zasobów wody podziemnej, zabrania się przed zatwierdzeniem zasobów w kategorii B sporządzania projektu budowy ujęcia (wiercenia specjalnego otworu i jego uzbrojenia) oraz finansowania i realizacji budowy tego ujęcia.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, otwór taki należy zlikwidować, zgodnie z zasadami techniki wiertniczej.

§ 7. Odstępstwo od zasad ustalonych w § 5 pkt 2 i 3 oraz w § 6 ust. 2 i 3 jest dopuszczalne w przypadkach gospodarczo uzasadnionych za zgodą organu właściwego do zatwierdzenia zasobów wody podziemnej.

§ 8. Prezes Centralnego Urzędu Geologii zatwierdza ustalenie zasobów wody podziemnej dokonane dla budowy ujęcia:

- 1) o planowanej wydajności ponad 25 m³ na godzinę lub o głębokości przekraczającej 150 m,
- 2) na obszarach zastrzeżonych (deficytowych), jeżeli planowana wydajność ujęcia przekracza 6 m³ na godzinę lub głębokość ujęcia przekracza 30 m,
- 3) leczniczych wód mineralnych,
- 4) w granicach okręgu ochrony górniczej uzdrowiska.

§ 9. 1. Właściwy do spraw geologii organ prezydium wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) rady narodowej zatwierdza ustalenie zasobów wody podziemnej dokonane dla budowy na terenie województwa ujęcia innego niż wymienione w § 8.

2. Organ określony w ust. 1 zatwierdza ustalenie zasobów wody podziemnej na podstawie opinii wojewódzkiej komisji hydrogeologicznej.

3. Przewodniczącego i członków komisji hydrogeologicznej powołuje prezydium wojewódzkiej rady narodowej (miasta wyłączonego z województwa) na wniosek kierownika właściwego organu do spraw geologii prezydium wojewódzkiej rady narodowej (miasta wyłączonego z województwa) po uprzednim porozumieniu się z Prezesem Centralnego Urzędu Geologii.

§ 10. Od decyzji właściwego do spraw geologii organu prezydium wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) rady narodowej w zakresie objętym niniejszą uchwałą przysługuje prawo odwołania się do Prezesa Centralnego Urzędu Geologii.

§ 11. Prezes Centralnego Urzędu Geologii określa tryb zatwierdzania zasobów wód podziemnych.

§ 12. Przewodniczący, członkowie oraz osoby biorące udział w posiedzeniach wojewódzkiej komisji hydrogeologicznej otrzymują wynagrodzenie według zasad określonych w uchwale nr 38 Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1954 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagrodzenia za udział w posiedzeniach (Monitor Polski Nr A-30, poz. 442).

§ 13. Wydatki wojewódzkiej komisji hydrogeologicznej pokrywane są z budżetu wojewódzkich rad narodowych.

§ 14. 1. Jednostka gospodarki uspołecznionej, która w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały użytkuje wody pod-

ziemne o wydajności ujęcia przekraczającej 25 m³ na godzinę lub o głębokości przekraczającej 150 m, jak również ta jednostka, która stosownie do przepisów niniejszej uchwały uzyska zezwolenie na budowę nowego ujęcia wody podziemnej bez ustalenia zasobów tej wody w kategorii A, obowiązana jest ustalić zasoby wody w tej kategorii i uzyskać ich zatwierdzenie w terminie wyznaczonym przez organ właściwy do zatwierdzenia zasobów tego ujęcia.

2. W przypadku określonym w ust. 1 zasoby wód podziemnych w kategorii A ustala się na podstawie istniejących materiałów archiwalnych bez wykonywania dodatkowych wierceń.

§ 15. Przepisów §§ 1, 3, 4, 5, 6, 7 i 14 nie stosuje się w przypadku:

- 1) budowy ujęcia wody podziemnej o głębokość nie przekraczającej 30 m albo o wydajności lub zapotrzebowaniu wody nie przekraczającym 6 m³ na godzinę z wyjątkiem ujęć budowanych w granicach okręgu ochrony górniczej uzdrowiska,
- 2) budowy w zakładzie górniczym ujęcia wody podziemnej w celu odwodnienia złoża kopaliny i umożliwienia przez to bezpiecznej i racjonalnej eksploatacji złoża,
- 3) ujęć wykonywanych w dnie cieku lub zbiornika powierzchniowego albo przy brzegu, a opartych na eksploatacji wody pochodzącej z bezpośredniej infiltracji wód tych zbiorników.

§ 16. 1. Jednostka gospodarki uspołecznionej użytkująca wodę podziemną obowiązana jest:

- 1) przechowywać 1 egzemplarz dokumentacji hydrogeologicznej wraz z postanowieniem zatwierdzającym zasoby wód podziemnych,
- 2) zarejestrować ujęcie wody podziemnej we właściwym do spraw geologii organie prezydium wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) rady narodowej,
- 3) przeprowadzać okresowe obserwacje i prowadzić na tej podstawie ewidencję wahań poziomu zwierciadła wody w ujęciu, jego wydajności i jakości wody.

2. Prezes Centralnego Urzędu Geologii określa w porozumieniu z Ministrem Żeglugi i Gospodarki Wodnej zasady prowadzenia obserwacji i ewidencji, o których mowa w ust. 1.

§ 17. Jednostka gospodarki uspołecznionej użytkująca wodę podziemną obowiązana jest niezwłocznie zawiadomić właściwe do spraw geologii oraz gospodarki wodnej organy prezydium wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) rady narodowej o stwierdzonym ciągłym spadku zwierciadła wody w ujęciu, wydajności tego ujęcia i trwałych zmian jakości wody.

§ 18. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Żeglugi i Gospodarki Wodnej, zainteresowanym ministrom, Prezesowi Centralnego Urzędu Geologii oraz prezidiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 19. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Reklamacje z powodu niedoreczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 3, dz. 5, rozdz. 19. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyslu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
 Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.
